

הגוף היו ייחודיים. החימום התרכו בחלק הגוף העליון; ראש, כתפיים זרועות וגב עליון. התלמידים נדרשו לבצע תרגילים בקצבים לא סטנדרטיים; למשל, רק מעט תרגילים היואמנים לספרית השמונה המסורתית. התנעות היו מהירות למדי ודרשו כבר מתחילת השיעור של ממש באיברים הנעים. בניגוד לשיעורי המחול המודרני המוכרים לתלמידים, החימום, כמו גם השלבים האחרים של השיעור, התבצעו בעמידה. השיעור התאפיין בביוזד של איברים והתמקד באזוריים קטנים כמו כפות הידיים, המרפקים והכתפיים, ובתרגילים חדשניים סריקה של איברים אלו בדיקנות ובבהירות. החדש היה על האזועות והגב העליון במטרה להגעה איתם למקסימום אפשרויות תנעה. התניעה הابتסהה על שחרור וחופש במפרקים יותר מאשר על החזקת שרירים.

בסוף השיעור החלקו התלמידים לזוגות וקנינגים לימודה קטע דואט המבוסס על שאלות ותשובות בין בני זוג. הדואט כלל

ראשונים ועד לאפור המתכתי האלקטרוני שקנה לו מקום של כבוד בהמשך השיעור. הייתה זו הקדמה נאה למופע הי"טראילוגיה", של הלהקה, שמצדיע למוסיקה האלקטרונית בהיותו מופע מולטימדיה אינטגרטיבי בו מציגים שמנת הרקדנים והשותפים המחול על עולם הטכנולוגיה, ועל המתקויות והኒcor שהוא מביא עימו, גם למוסיקה עצמה.

התלמידים הביעו התלהבות רבה מהשיעור, אשר גרים להם, לדבריהם, להתוודע אל סוג רפרטואר תנועתי חדש לגמרי, ולבחון את יכולתם לנوع במהירות ובגנון אחר מזה שאליו הורגו בבתי הספר. כל אחד מהמורים לימד בהתאם לסגנון האיש שלו, אם כי אצל כולם בלטה המגמה של הטיפול בגוף והפירוק שלו בזרה מקורית ומאוד לא מסורתית.

בשיעור של קליר קניגהנס למשל, האלמנטים היו אותן אלמנטים שמשיעים בכל שיעור מחול מודרני, אבל הטעם והאופן בו טופל

ב-14.11.00 קיימה הספרייה הישראלית למוחול, בשיתוף עם משרד החינוך התרבות הספורט ועם "אמנות לעם" יום פעילות מיוחד שהציג תלמידי מחול מחלמי הארץ עם להקת המחול הבריטית רנדום [Random]. זה היה המפגש השלישי בפרויקט "מדור לדור" - סדרת מפגשים בין תלמידי מחול טרום-מקצועיים עם להקות מחול מוח"ל, מעל 200 תלמידי מוחול, בגילאים 15-18, נחשפו לתהליכי העבודה של הלהקה. תוכנית היום כללה שיעור מוחול מודרני עם אחד מרקדי הלהקה, שיחה עם ויין McGregor [McGregor] וצפיה בשיעור של הלהקה.

Rakdeni להקת רנדום - Darren Elis, Julian de Leon, Nocolas Laustiola, Odett Hughes ו- CunninghamClaireão ההודיעו ברגע האחרון שאין זוקקים למלויים מוסיקליים לשיעורי המחול שיערו, והאלטרנטיבתה הייתה מרשימה ביותר: כל אחד מהרകדים הגיע עם מבחן דיסקים משובח, שיפק תשתיות עשרה לשיעור, החל ברומנטיקה ורודה לתרגילים.

עולם של מקגרגור: עם להקת רנדום

עיגב רוזנבליט

להקת רנדום, כוריאוגרפ: ויין מקגרגור
Random Dance Company, choreographer: McGregor

בוקר אלמנטים טכניים שנרכשו במהלך השיעור, אבל היה גם היטולי ומשעשע, וזה שבר באופן סופי את הкрепה בין קנייניהם לבין העיניים המעריצות של התלמידים. התלמידים ביצעו את הדואטים בקבוצות קטנות כשבאר היכתה צופה בהם, וכמו מתרחיהם מהירותים כפאים, שהתערבבו בתשואות הרמות לקניינהם עם סיום השיעור.

בזמן שהוקצב לשאלות, שאלו רוב התלמידים על הקריירה של קניינהם: متى התחלת לרקוד וכוי. היא רוקדת מגיל 4, והיא כבר 6 שנים רקדנית מקצועית, ענתה קניינהם. את עיקר השכלתה רקדנית-יוצרת RCS נסעה עם כוריאוגרפים אורחים יותר מאשר בשיעורים השגרתיים (מה שבודאי עורר הזדהות אצל משתתפי השיעור). לגבי ה"טרילוגיה" הקדימה קניינהם ואמרה שאין לצייר נרטיב ברו. היא הזמינה את התלמידים לחפש בה את המשע האישי שלהם.

אחרי השיעור עם רקדנים הנהו התלמידים מפגש בלתי אמצעי עם עולמו של ווינו מקנגורו. מקנגורו (30), לבוש לנונדי צעיר עם גולגולת חשופה וכמה עגילים בגב ישב על שפת הבמה, וסיפר על המקורות שלו יצירתו. ואז, מודע לחЛОטן למבטים המעריצים שתלו

ביו רקדני העתיד, קרא לאמיצים שביניהם לשאל שאלות. התלמידים רצו בעירק לדעת כיצד בוחר מקנגורו את רקדנו. חשובה לו יכולת טכנית מעולה ובצדיה אינטלקנציה, אמר מקנגורו. הוא מחפש רקדנים שלא יבצעו בעיורו את הוראות הכוריאוגרף אלא יתנו פרשנות משליהם לחומר שהוא מביא. בתחילת העבודה על ה"טרילוגיה", הוא הביא רעיונות ונתן לרקדנים לעשות עליהם אימפרוביזציה, כך שבתוכר החספי יש מאוצר התנועות האישי של כל רקדן. לשאלה על איזה חלק

ב"טרילוגיה" עבד קודם - על הדמיות הווירטואליות או על תנועות הרקדים - השיב מקנגורו שהעבודה הייתה מושלבת, כפי שהמחשב משולב כחלק ארגני بحيו בראקדן וככוריאוגרפ. על משמעות שמה של היצירה - "מלנירום" - הшиб שזהו שילוב בין מילויים ואקווריום. נקודת המוצא הייתה ניסיון ליצור חלל וירטואלי, אשר אינו מושפע מכוח המשיכה, אבל אנשים יכולים לאותו, כמו אקווריום. בנוסף, נעשה ניסיון לבדוק כיצד אפשר להשתמש בסביבה הווירטואלית לצורך ריקוד. כיצד אוצר המילים והתנועתי-הפיי חובר אל התנועות הממוחשבות. וכן, הוסיף מקנגורו, מעניין אותו לבדוק איך יוצרים משחויפה ואסתטיות מונעות מאוד לא הרמוניות.

המורות היו, כאמור, ציפוי, דידקטיות יותר ושאלות על מקור השפה התנועתית של מקנגורו. הכוריאוגרפ לא נתן תשובה חד משמעית. אחת המורות שאלת על הקשר בין עבדתו של מקנגורו למدرس קניינהם. המילון התנועתי שלו אחר לגמרי אמר מקנגורו; עם זאת, יש בינו לבין כמה נקודות השקחה, כמו ההתייחסות למוסיקה כיסוד שאינו דזוקא נלווה לריקוד אלא בעל מאפיינים مثل עצמו, במרקמים מסויימים - מאפיינים דיסרמרוניים; היצירות

של ג'ון קייני אצל קניינהם מקבילות أولי במשחו למוסיקה המתכתית הקפואה והדיסרמרונית אצל מקנגורו. (מורים קניינהם היה מהראשונים שהשתמשו במחשב לצרכים של כוריאוגרפיה, כבנה את תוכנת life forms - המפרקת לזרמים פרמטרים כוריאוגרפיים בזמן, מרחב, וצורות תנואה). עוד סייף מקנגורו, שבנוסף לשיעורי בלט קלסי, מקבלים חברי הליהקה גם שיעורים במוזול מודרני, שייצרו וטכניקות משחררות אחרות, כדי לחשוף אותם לסוגנות שונות ולהרחיב

את גבולות היכולת התנועתית של הגוף.

אחרי השיחה עם הכווריאוגרף הזומנו התלמידים לצפות בשיעור של הלהקה, שם הודגמו העקרונות של מקגרגור לגביה הרמוני, המושגת מרכז של תנועות ומכבים דיסרמוניים. נראה כי מקגרגור, הרקדן הטוב מכלם, המודע כל הזמן לנוכחות העיניים המעריצות של התלמידים הישראלים, היה עסוק פחות בהעברת השיעור יותר בהפגנת יכולתו היירוטואוזית. ניכר שהשפה התנועתית של רנדום היא השפה האישית מאוד של מקגרגור, אבל זו נובעת מהיכולות ששמורות לו בלבד, ואחריו שרואים אותו מתנווע, רקדני קצת מחווירים לידו.

זאת הייתה ההקדמה, שלאחריה הגיעו התלמידים לשלים למורי לצפות בMODULE ה"טרילוגיה"; המתכתיות והniccor הם נושאיהם רוחניים באמנות בת זמנו, וכך הם הוקצנו לרמת דמיות וירטואליות בלי גוף על מסכים מרצדים. אלא שמקגרגור מטפל בנושאים אלו באופן ייחודי. במקומות להציג את הקונפליקט שבין עולם הטכנולוגיה לעולם האנושי, ולמתוח בყורת על העולם הטכנולוגי המנוכר, הוא מציג את שני העולמות כמשלימים זה את זה.

